

Je to už téměř 20 let, kdy jsem se na Vimperském gymnáziu začal připravovat na “pašování přes hranice inteligence”... a zůstávají vzpomínky na 4 roky prožité v Šumavských kopcích.

Samozřejmě, že vzpomínky jsou to krásné, protože šlo o velmi hezké období dospívání a objevování života, včetně prvních piv v restauraci pod školou, včetně pozdních příchodů na internát, včetně první kule ze zeměpisu, včetně narvaných pátečních autobusů, včetně koulovaček ve věži nad školou, včetně... Těmito vzpomínkami se prolínají lidé: spolužáci, které doposud potkávám ve svém profesním či soukromém životě, a hlavně kantoři a vychovatelé, kteří nás tou cestou provázeli a dávali nám ze sebe jistě to nejlepší. A to i přesto že opakovaně tvrdili, že jsme ta nejhorší třída, kterou kdy učili. A asi právě proto byly naše vztahy dobré a vzpomínky se nevytratily. Prožili jsme spolu změny v roce 1989, učili se rusky a pak anglicky, měnil se nám dějepis pod rukama, ale dobrý základ v exaktních předmětech jako matematika, fyzika, chemie, biologie a informatika byl neotřesen.

Až na vysoké škole jsem si uvědomil, jak dobrý základ mi škola dala pro technický obor, který jsem si zvolil. Přijímačky jsem udělal levou zadní a z pohledu výpočetní techniky a programování jsem si s náskokem před ostatními vydržel až do druháku. Matematika a fyzika byla také postavena na dobrých základech... takže se člověk nenadál a stál u státnic a obhajob diplomové práce.

A pak šel život dál... a právě ty dobré vzpomínky zůstávají.

Ing. František Zuzák, Ph.D. – absolvent gymnázia 1991, 4.B. – třída se zaměřením na výpočetní techniku